

El pes de la lògica

El pes de la lògica

CARLES BALDEUOU

Ha calgut esperar a la tercera jornada de lliga, però la UE Llagostera-Costa Brava ja sap el que significa guanyar. Encara que amb dificultats. Potser per això, amb el xiulet de l'àrbitre els jugadors més que alegria transmetien sensació d'alleugeriment. I tot just quan la temporada acaba de començar.

En un partit de futbol pot passar qualsevol cosa, però ahir ja des de l'escalfament s'intuïa un duel molt desigual. L'arribada del conjunt valencià al Nou Municipal de Palamós, les fotos de record a peu de gespa o la forma d'observar l'entrenament solitari del lesionat Rafa Jordà donaven mostra de la realitat humil de l'Atlètic Saguntí. La

mateixa que el Llagostera va viure en el seu moment, fa pocs anys. Ja dins del camp, l'excés de respecte es va traduir en il·lusió, esperit combatiu i capacitat de sacrifici, que juntament amb l'ordre tàctic van servir per controlar les intencions de l'equip d'Oriol Alsina durant tres quartes parts del partit.

Domini sense gaires ocasions. Ahir el tècnic va apostar per recuperar el doble pivot, deixant més espai als homes d'atac i volent aprofitar la mobilitat de les bandes per sorprendre la defensa rival. El llenguatge corporal, les constants correccions entre companys i en algun cas la precipitació a l'hora de decidir què fer amb la pilota, segueix deixant entreveure que, sobretot ofensivament, encara queda molta feina per fer. I hi ha una jugada que defineix a la perfecció què és el que vol Alsina. En l'acció prèvia al primer gol local, Manel va estar a punt de marcar rematant una centrada des de l'esquerra en la que van intervenir set dels onze futbolistes del Llagostera després de més de vint passades anant d'una banda a l'altra, van arribar a porteria amb claredat.

El doblat de Marc Fernández va fer justícia a la superioritat local. El pes de la lògica es va imposar. Sense temps per gaudir de la victòria ara l'equip afronta dues proves de gran exigència. Dimecres a Santander en la segona ronda de Copa del Rei, i quatre dies més tard al Rico Pérez d'Alacant contra un Hércules molt necessitat.